

Endrödi Bella János

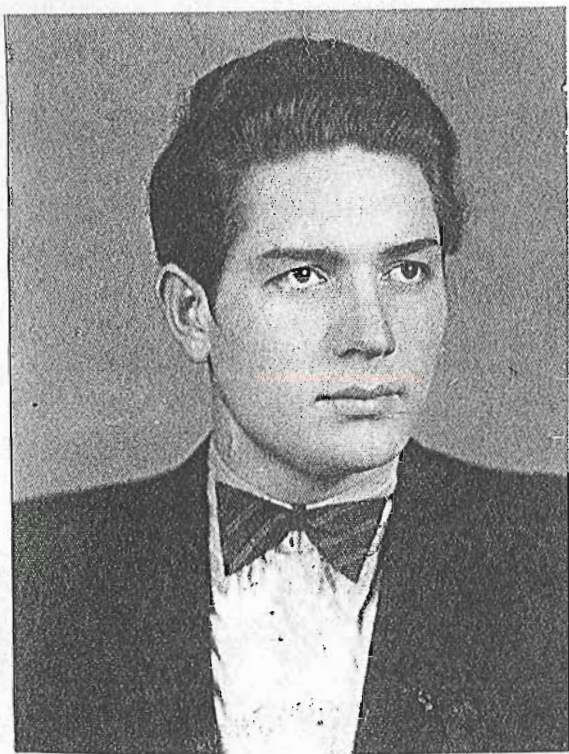
Ferenc bátyám
emlékének
1992

Hornóme
Német Entenes

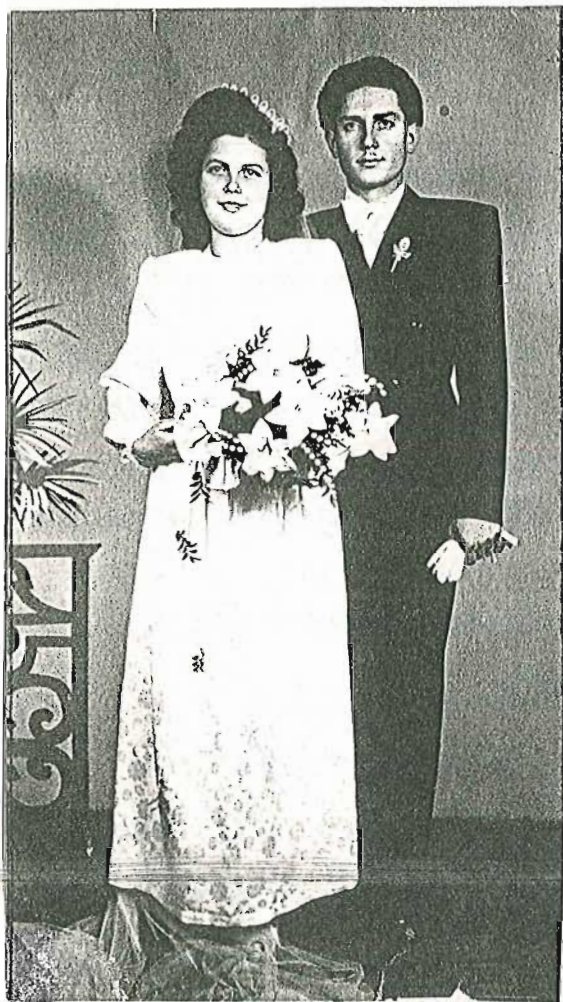

Bella
Ferencu

76

Bella Ferenc (1928-1986)
Legénykori kép.

Bella Ferenc
és Hegedűs Irén
Esküvői kép. 1947 Okt. 25.

A Gulya'scsárda

Az endrődi Gulya'scsárda
ajtaja sarkig kitárva.

Be-ütel egy kopott magyar,
ha egy fröccsöt inni akar.

Csaplárosné, aranyvirág,
nem cukrozza már a borát.
Betyárnak sincs csökből része,
mert a T. Sz. tehenésze

méri ott a hímoklevét,
s lehetne fej, a fejőgép!
- Bizony, megfordult a világ =
gyárba jár az aranyvirág!

Savanyú a csárda bora,
lemegy mégis az út pora
tőle, sőt meginnog lica, asztal,
sok jó pityókás paraszttal.

Útban háza, arra járni,
betért oda Feri bátyám
és én = Jami, az ő öccse,
ügymond = egy hüsitő fröccsre!

Az egy fröccsből kettő fröccs lett,
mert két lábon állni könnyebb,
s nem állhattunk rogyó lábbal =
támogattuk pálinkával!

Ki törődik mostmár azzal,
hogy billeg a biliárdasztal!
és ha ütöl a pirosra,
szalad máris a tilosba,
mert a golyó, mint a bolha,
ugra, mint ha labda volna!
és a dáró, olyan, mint ha
lenne széndaró favilla!

- Bajszuk alatt, - mely jó araszt!
mósolyog a sok jó paraszt.
És az effik emig kiált =
"Úrnak nem való biliárd!"

Ezen való nevetünkbe,
hogz mi jutott az eszünkbe?
- Nem most történt, elég régen...
Ezredjétek elmesélnem.

- Elég régen, épp' hisz éve...
Jakácóra hazacéve,
Sírva fogadott az anyám =
nem volt kenyér az asztalon!

Nem bizony, még fekete se!
Ilyet nem éltek még te se
jó Petőfi, drága Sándor =
mind elvettek a mi szánktól!

No, de se baj, édesanyám!
van elég kenyér a tanyán!
Igy szólt Feri = „Gyere fiam,
megyünk napszámba aratni!”

- Nehimentünk a határnak,
ajánkoztunk fűnek, fának.
Mosolyogtak a parasztok...
Anyánk akkor nem dacosított.

Mosolyogtak, s most itt ülnek
és most is mirajturk derülnek,
s közülnik egyik így kiált =
"Úrnak nem való lelijárd!"

- Fecsejtet jó emberek.
Örül a nyelv, hogyha peres.
Légen soká elégedett,
boldog együgyűségeitek!

- Vonatomnak, mely elrepít,
kerék már a kerékeket.
Jöde is ér nem sokára
s elvisz nagy Wemetersrápba.

Vizé még sem válik a vér =
Isten-Isten! - kedves testvér!
Igyuk ki a bromok levét
s kérjük mindkettőnk Istenét,

hogy hívjon meg vacsorára
egyszer a Gulyáscsárdába!

* Stuttgart 1972 okt. 27.

Halasi testvér, még oly korán van...

A Mezőtúr-i körház
vasrúcsos dígyán,
fekszik a bátyám.
Testét kiverte a lész.

Ó, a hajdani nyakas lepény,
most, hogy fogom a kezét,
felnyitja szemét,
és sír szegény!

"En vagyok, Jani,
meggyűntem Feri bátyám!"
- Ülne fel az dígyán,
- vissza kell hullani!

"Te vagy az?" - szól...
"Régen vártalak!"
- "Fájdalmak bántanak?"
Nem válaszol...

"Harcásba menni, együtt boldogan,
de jó lenne!" - Szigom neki én.
Szeme'ken erre mecsillan a fény,
majd letörve mondja =
"Ninzen már olyan..."

*
Halmi testvér, még oly korán van!
S mint ha temetnék jobbik éneket,
most temetik jó testvéreket,
58 éves korában!

* Backnang 1986 aug. 6.

Bella Ferenc és családja

Fohász

Ferenc bátyám emlékének

Mi lesz velem,
ha lehínyom szemem
és magdval ragad az Álom?

Mi lesz velem,
ha lezárok szemem
és magdval ragad Halálom?

Te légy velem,
én Istenem
azon a szörnyű Hátán!

Te légy velem,
én Istenem,
Uram, Teremtőm, Barátom!

* 1986 Szept. 12.

Álmomban láttam

A nélkülözést és szenvedést
bátyám, te jókedvvel viselted.
Reménytel nézted a vetést,
hol vázaid magjai kikeltek.

Jaj! de nem ént be az a termés!
Jaj! de veszett volt az a Nyár!
letarolt mindent mit talált, és
máris lángokban állt a határ!

- Nem rajtad múlt, amit csak lehet
meptettél = görcöltél sokat!
Mepszenvedted az életed,
S mepszenvedted halálodat!

A jutalom már csak égi lehet,
de mest égi, nem műlő = Örök!
Álmomban láttam lelkedet,
ujjongó angyalok között!

* 1988 febr.

Elhalt bátyámról álmodtam

Négy éve elhalt bátyámról
álmodtam az elmúlt éjjel.
Csak a négy év, csak a távol
miatt volt szokatlan nekem,

előbb, ámde mint régebben
átlidaltunk távot, időt
s oly előnek tűnt ő nekem
mint soha jobban azelőtt!

Am ezúttal kénszerítettem,
vigyázva, észre ne vegye,
hogy maradnánk együtt ketten;
útja másfelé ne vigye!

Titkon azon is töprengtem,
mi-módon táviratozzak,
szeretteinek, mely nyelven
hírt az életéről hozzak?

Most hiszen el nem engedhetem
magamtól már persze sem őt,
mert csak ameddig van velem,
marad az életbe visszajött!

Csak annyig maga rá nem jön
hogy ő négy évig halva volt,
addig maradhat a földön!
Hogy őrizzek ilyen titkot?

Bejártuk Párizsnak utcáit,
étlen, szomjan, munka nélkül,
de boldogan = ezen túl már itt
egyikünk sinisen egyedül!

E miatt ő boldog nem volt,
elböl tudtam, hogy mit sem sejt,
hiszen ő soha el nem titkolt
semmit, így hát csupán felejt.

De egy idő múltán így szólt =
"Öcskös, most pedig elvölünk,
szerencsét, mi eddig nem volt,
külön-külön most próbálunk.

Módod sincs folytatni az alvást,
melyben egymásra találtunk.....
-Hajnalodott, és mi egymást
arcon csókolva elváltunk.
* . 1990 június 5.

Negyvenhat újév táján

Mentem a Törönyi utcán
le és fel hóesésben,
nem saólt a kutya sem hozzám,
hideg téli esteken.

Házunkba menni nem mentem,
mert senki nem volt otthon,
csak szentek a képkeretben
meg a macska a polcon.

Szüleim nővéremékhez
utaztak Dunántúlra!
tudnak csak, fiuk mit érez =
mindkettő megfordulna!

A petrós lámpa árnyai
táncoltak egyre jobban!
Sötét alakok szárnyai
Suhogását hallottam!

Szorongószívvél öltöztem,
s mentem ki az utcára,
és egy részt ott töltöttem
az éjnek, le s fel járva...

Míg Feri bátyám meg nem jött
végre az udvarlásból,
és szótlan feküdtünk együtt.
Fáztam a járkálástól.

Igy ment ez talán egy hétig,
negyvenhat nívér táján...
Szülőket s bátyámat némlik
mint ha még ma is várnám!

De nem jöhetnek ők többé =
mindhármuk régen halott!
Lelkük a csillagoké,
akiknek udvarolok!

* 1991 Okt. 8.

Bella Ferenc és családja (1966)

Bella Ferenc és Bella János (1974)

Bella Ferenc és neje 1985 nyarán

József Imre Mária Antal Ferenc János Tibor

